

A-PBT-A-8/2014. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület az id. V.L. (xxx) által képviselt **V.L.** kérelmező (yyy; a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Biztosító** (yyy; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2014. január 16. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy amennyiben a Kérelmező 2014. március 17. napjáig hitelt érdemlően igazolja felé, hogy a 2012. augusztus 30. napjától 2012. november 7. napjáig terjedő időszakra vonatkozó fedezetlenségi díjat megfizette, úgy az igazolás kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Kérelmező felé 15.925 Ft (azaz tizenötezer-kilencszázhuszonöt forint) összeget.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: *MNB tv.*) 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét - legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését az MNB tv. 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Psztv. 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2013. november 18. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: *Kérelem*) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben fennálló, kötelező gépjármű-felelősségbiztosításból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett és a becsatolt okiratokból megállapítható tényállás szerint a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között, 2012. május 11. napi kockázatviselési kezdettel kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés (a továbbiakban: *Biztosítás*) jött létre az xxx forgalmi rendszámú, xxx típusú személygépjárműre vonatkozóan. A Kérelmező a szerződés megkötésekor, első díjként 46.000 Ft díjat fizetett meg a biztosító felé, amely a korábban díjnemfizetéssel megszünt előzményszerződés

türelmi idejére járó díjat és a fedezetlenségi díjat is tartalmazta. A második negyedéves, 7.865 Ft összegű díj megfizetéséhez szükséges készpénz-átutalási megbízást a Kérelmező – előadása szerint – 2012. augusztus 7-én vette kézhez és 2012. szeptember 26-án fizette meg. A Pénzügyi Szolgáltató a megfizetett díjat 2012 novemberében visszautalta a Kérelmező felé. A következő biztosítási évre vonatkozó kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés megkötésekor az xxx Biztosító 112.736 Ft összegű baleseti adóval növelt összegű fedezetlenségi díjat számlázott ki a Kérelmező felé.

A Kérelmező a Biztosítás megszűnésével és a fedezetlenségi időszak kialakulásával kapcsolatban panasszal fordult a Pénzügyi Szolgáltató felé. A Kérelmező panaszát a Pénzügyi Szolgáltató elutasította, így a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót a Biztosítás helyreállítására és a fedezetlenségi díj, valamint annak adótartalmának törlésére. A Kérelmező Kérelmében előadta, hogy a Pénzügyi Szolgáltató sem a díjhátralékról, sem a szerződés megszűnéséről nem tájékoztatta.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a Kérelmező panaszát elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a panasz elbírálása és elutasítása során jogszerűen járt el.

Válasziratában megerősítette a Biztosítás megkötésének tényét, valamint a Kérelmező által megfizetett első díjrészletet. Előadta, hogy a nevezett első díj megfizetésével a Kérelmező egyenlege 2.187 Ft túlfizetést mutatott. Kiemelte, hogy 2012. június 13. napján küldte meg a Kérelmező felé a 2012. július 1. és 2012. október 1. közötti időszakra vonatkozó díjrészlet megfizetésére történő felhívást. Miután az esedékes díj nem érkezett meg a biztosítóhoz, 2012. július 26-án díjfelszólító levelet postáztak a Kérelmező felé, amelyet a Kérelmező a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete által lefolytatott fogyasztóvédelmi eljárásban tett nyilatkozata szerint 2012. augusztus 7. vett kézhez.

Előadta továbbá, hogy mivel az esedékes biztosítási díjat Kérelmező nem fizette be, a szerződés a 2009. évi LXII. törvény (a továbbiakban *Gfbt.*) 21. § (4) bekezdése alapján, a türelmi idő elteltével, 2012. augusztus 29. napján megszűnt. A Kérelmező későbbi, 2012. szeptember 26. napi befizetését a szerződés megszűnésére figyelemmel a Pénzügyi Szolgáltató visszafizette.

A fedezetlenségi díjjal kapcsolatban előadta, hogy a *Gfbt.* 22. § (1) bekezdése alapján, az üzembentartó köteles a 3. § 7. pontjában meghatározott fedezetlenségi díjat megfizetni, amelyet a Kártalanítási Számla kezelője által meghirdetett tarifa szerint az a biztosító köteles kiszámítani, amellyel az üzembentartó a fedezetlenség időtartamát követően szerződést köt. Az xxx Biztosító által kiszámított fedezetlenségi díj azért merült fel, mert a jelen ügy tárgyát képező szerződés megszűnt és Kérelmező nem gondoskodott a folyamatos fedezet fenntartásáról. Álláspontja szerint a Kérelmező mulasztásából eredő fedezetlenségi díj felmerülése nem róható a Pénzügyi Szolgáltató terhére. Megjegyezte továbbá, hogy Kérelmezőnek 2007 óta 8 kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződése szűnt meg a Pénzügyi Szolgáltatónál, ebből 7 díj nemfizetés miatt.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

Az ügyben 2014. január 16. napján megtartott meghallgatáson a Kérelmező képviselője kérelmét fenntartotta. Vitatta a Pénzügyi Szolgáltató válasziratában foglaltakat. Előadta, hogy 2012. május 11. napján biztosítást kötött, a díjat megfizette. Előadta továbbá, hogy kötvényt a biztosításról nem kapott. Ennek oka lehet, hogy a szerződésben rögzített e-mail cím nem egyezik az általa használt e-mail címmel. Negyedéves díjfizetést vállaltak, így májustól számítva a következő negyedéves díj 2012. augusztus 11. napján vált volna esedékessé. Ezzel kapcsolatban más tájékoztatást nem kaptak. 2012. augusztus 7. napján kapták meg a szolgáltató számláját és a hozzá tartozó csekket. Tekintettel arra, hogy a díj esedékességétől számított 60 nap áll rendelkezésére a díjfizetésre, ezért fizettek szeptemberben, mely – álláspontja szerint – jóval a 60 napon belül volt. Várták a következő díjra

vonatkozó csekket, de ehelyett 2012. november 7-én a befizetett díjat kapták vissza. Ezt követte a hosszadalmas panaszügyintézés, személyesen, levélben illetve telefonon. A központi számot fel sem vette a Pénzügyi Szolgáltató. Megkereste a felügyeleti szervet, ennek kapcsán kapta azt a tájékoztatást, hogy a Pénzügyi Szolgáltatót több alkalommal megbüntették, mert többek között ügyében nem jogszerűen járt el. Időközben a gépjárművet kivonták a forgalomból. Új biztosítója, az xxx Biztosító jelentős fedezetlenségi díjat vár el, amit nem hajlandó megfizetni, tekintettel a Pénzügyi Szolgáltató hibájára. Kész egyezség keretében, az ügy békés lezárása érdekében 30.000 Ft-ot megfizetni a 2012. augusztus – 2013. augusztus közötti időszakra. Kiemelte ugyanakkor, hogy a Pénzügyi Szolgáltató semmilyen tájékoztatást nem küldött számára a biztosítás tartalmáról, megszűnéséről vagy díjkövetelésről. Nyilatkozott, hogy a gépjárművet 2013. április 25. napján vonták ki a forgalomból és 2013 utolsó napjaiban helyezték vissza. Kiemelte, hogy a csekken kívül sem írásban, sem e-mailben nem kapott semmilyen tájékoztatást arról, hogy a szerződésével gond lenne.

A meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat. Előadta, hogy a hivatkozott fogyasztóvédelmi eljárások során valóban elmarasztalták a Pénzügyi Szolgáltatót, de kiemelte, hogy a Kérelmező maga is elismerte, hogy a díjértéskötőt átvette, így a szerződése a törvény erejénél fogva megszűnt. A Pénzügyi Szolgáltató mulasztását pedig a fogyasztóvédelmi eljárás keretében elbírált a felügyeleti szerv. Álláspontja szerint a szerződés megszűnésére nincs hatása, hogy a helytelen e-mail cím helyett nem küldték meg alternatív úton a törlési értesítőt. A fedezetlenségi díj nem a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató közötti szerződésből ered, hanem az új szerződést megelőző, díjjal fedezetlen időszakból. Nyilatkozott, hogy a kockázatviselés kezdete 2012. május 11. napja, a szerződés évfordulója pedig 2012. december 31. napja volt. Vitatta továbbá, hogy a Pénzügyi Szolgáltató felé panaszt nyújtott volna be a Kérelmező, álláspontja szerint csupán tájékoztatást kért teendőiről, figyelemmel a hatósági határozatra. Nyilatkozott, hogy a díjbekérőt 2012. június 13. napján küldte ki, és 2012. július 26-án postázta a díjfelszólítót. Becsátolta a levelek kiküldésének igazolására vonatkozó okiratokat. Egyezséget nem kívánt kötni, és álláspontja szerint addig, ameddig a fedezetlenségi díjat a Kérelmező nem fizeti meg, kára sem keletkezett.

A Kérelmező a meghallgatáson kérte, hogy amennyiben nem jön létre egyezség a felek között, úgy a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót a fedezetlenségi díj összegének megfelelő mértékű kártérítés megfizetésére.

A Kérelmező Kérelme az alábbi indokoknál fogva **részben megalapozott**.

Az eljárás során becsátolt okirati bizonyítékok és a felek egyező előadása alapján tényként volt megállapítható, hogy a felek között, 2012. május 11. napi kockázatviselési kezdettel kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés jött létre az xxx forgalmi rendszámú, xxx típusú személygépjárműre vonatkozóan. Szintén nem volt vitás, hogy a Kérelmező a szerződés megkötésekor, első díjként 46.000 Ft-ot megfizetett a Pénzügyi Szolgáltató felé, amely a korábban díjnemfizetéssel megszűnt előzményszerződés türelmi idejére járó díjat és a fedezetlenségi díjat is magában foglalta. A rendelkezésre bocsátott okirati bizonyítékok alapján a nevezett díj megfizetése folytán a Biztosítás 2012. június 30. napjáig terjedő időszakra díjrendezett volt.

1. A Kérelmező az eljárás során – nyilatkozatai tartalmát tekintve – elsősorban arra hivatkozott, hogy a Biztosítás 2012. május 11. napi újrakötése folytán 2013. május 11. napjára módosult a Biztosítás évfordulója, így a második negyedéves díj esedékessége 2012. augusztus 11. napja volt. Ehhez képest pedig az általa 2012. szeptember 26-án megfizetett biztosítási díj még a Gfbt-ben meghatározott 60 napos türelmi időn belül beérkezett a Pénzügyi Szolgáltatóhoz.

A Gfbt 5. § (2) bekezdése szerint ha a biztosítási szerződés a biztosítási időszak tartama alatt a Gfbt. 21. § (4) bekezdésében meghatározottak szerint (azaz díjnemfizetés miatt) szűnik meg, az üzemben tartónak az *adott biztosítási időszak hátralévő részére* fedezetet nyújtó szerződés megkötésére vonatkozó ajánlatát kizárólag az a biztosító jogosult és köteles elfogadni, amelynél a szerződés az

adott biztosítási időszakban díjnemfizetéssel szűnt meg. A nevezett § (3) bekezdése szerint ebben az esetben az üzemben tartó annál a biztosítónál köteles a szerződést megkötni, ahol a szerződése díjnemfizetés miatt szűnt meg.

A Gfbt. idézett rendelkezésének megfogalmazása szerint tehát a díjnemfizetés miatt megszünt kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás biztosítási időszakon belüli újrakötése esetén a biztosítás az adott biztosítási időszak hátralévő részére jön létre. Ennek alapján megállapítható, hogy ebben az esetben a biztosítás eredeti, korábban megszünt biztosításban meghatározott évfordulója és ennek folytán az egyes díjfizetési időszakoknak megfelelő esedékesség nem változik.

Ezzel összhangban a Kérelmező által tett ajánlati nyomtatvány és a Kérelmező felé megküldött számla is egyértelműen tartalmazta, hogy a biztosítási évforduló napja 2013. január 1. napja.

Erre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa nem tartotta megalapozottnak a Kérelmező évforduló módosulására vonatkozó hivatkozását. Ezek szerint megállapítható, hogy a második negyedéves díj esedékessége 2012. július 1. napja volt, így a Kérelmező biztosítása 2012. augusztus 30. napján a törvény erejénél fogva megszünt, és a Kérelmező 2012. szeptember 26. napján teljesített díjfizetése a türelmi idő lejártát követően érkezett meg a Pénzügyi Szolgáltatóhoz.

2. A Kérelmező az eljárás során hivatkozott továbbá arra is, hogy a Pénzügyi Szolgáltató – jogszabályi kötelezettsége ellenére – nem küldött felé az esedékes díj megfizetésére vonatkozó felszólító levelet és nem értesítette a szerződés megszűnéséről, amivel a fedezetlenségi díjban megtestesülő kárt okozott neki.

A Gfbt. 21. § (4) bekezdése szerint, ha az esedékes biztosítási díjat nem fizetik meg, a biztosító a díj esedékességétől számított harmincadik nap elteltéig – a következményekre történő figyelmeztetés mellett – a szerződő félnek a díj esedékességétől számított hatvannapos póthatáridővel, *igazolható módon* a teljesítésre vonatkozó felszólítást küld.

A nevezett § (5) bekezdése alapján a biztosító köteles a szerződés megszűnéséről 15 napon belül az üzemben tartónak *igazolható módon* értesítést küldeni, amennyiben a szerződés megszűnése díjnemfizetés miatt következett be.

A Gfbt. fenti rendelkezései tehát egyértelműen megkövetelik a nevezett küldemények igazolható megküldését az üzemben tartó felé.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete által 2011-ben, a kötelező gépjármű felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény szerinti igazolható módon történő értesítési kötelezettség teljesítése tárgyában kibocsátott állásfoglalásában foglaltak szerint a nevezett küldemények hagyományos postai küldeményként történő kiküldése esetében olyan dokumentáció rendelkezésre állása biztosítja az igazolhatóságot, amellyel bizonyítható, hogy a posta az értesítéseket a kézbesítés érdekében ténylegesen átvette. A dokumentációnak tételesen tartalmaznia kell az ügyfél azonosítását lehetővé tevő adatokat (például név, szerződésszám), illetőleg a kiküldött értesítés fajtáját is. Ebből következik, hogy önmagában az, hogy a biztosító a küldeményeket nyomtatásra átadta, nem bizonyítja azt, hogy a küldemények a kézbesítés érdekében is átadásra kerültek a postai szolgáltató részére. Amennyiben a küldemény más kézbesítési szolgáltató útján kerül kiküldésre, úgy ezen szolgáltatók vonatkozásában is a fentiek megtartása és alkalmazása szükséges az igazolhatósághoz.

A küldeménynek elektronikus úton (e-mailben) történő elküldése abban az esetben teljesíti az igazolhatóság követelményét, ha egyrészt a biztosító az email-es kapcsolattartásban – ezáltal az ügyfél email-cím fenntartására, illetve az e-mail-cím esetleges változása bejelentésére vonatkozó kötelezettségeiben – az ügyféllel előzetesen kifejezetten megállapodott, másrészt, ha a díjfelszólítás

kiküldésének tényét a biztosító – például automatikus visszaigazoló üzenettel – igazolni tudja. Előzőek ugyanakkor nem érintik az esetleges alakiságra (írásbeliségre) vonatkozó jogszabályi előírás betartásának kötelezettségét.

A küldemény fax útján történő továbbítása esetében az igazolható megküldés követelménye akkor teljesül, ha a biztosító – például OK jelzéssel – a megküldést igazoló visszajelzést kap, és az így rendelkezésre álló visszajelzést a megküldött irathoz rendelve a dokumentációban tárolja.

A fentiek alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa – a PSZÁF fent hivatkozott állásfoglalásának szem előtt tartásával – megvizsgálta, hogy a Pénzügyi Szolgáltató eljárása megfelelt-e a Gfbt. 21. (4) és (5) bekezdésében foglaltaknak.

3. A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a Gfbt. 21. § (4) bekezdésében foglaltak teljesülésével kapcsolatban megvizsgálta a Pénzügyi Szolgáltató által az ügyben 2014. január 16. napján megtartott meghallgatáson becsatolt okiratokat, így a díjfelszólító levél előállításáról, nyomtatásáról és borítékolásáról készült képernyőmásolatokat, az xxx Zrt. 2013. január 24-én kelt nyilatkozatát, valamint a Posta által kiállított, 2012. július 27-én kelt „Postaküldemények feladójegyzéke” elnevezésű dokumentumot és annak mellékletét. A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a nevezett okiratok vizsgálata alapján megállapította, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmezőnek címzett díjfelszólító levél nyomdai előállítását igazolta, azonban annak postázását hitelt érdemlően nem bizonyította. A csatolt, 2012. július 27-én kelt „Postaküldemények feladójegyzéke” elnevezésű okirat kizárólag 9.980 db levél egy adott napon történő postázását dokumentálta anélkül, hogy a konkrét címzettek feltüntetésre kerültek volna, illetve hogy azon a Kérelmező részére címzett levél postai feladása beazonosítható lett volna, így a Pénzügyi Szolgáltató által hivatkozott díjfelszólító levél megküldésének igazolására nem volt alkalmas.

A fentiek alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megállapította, hogy a Pénzügyi Szolgáltató nevezett eljárásával megsértette a Gfbt. 21. § (4) bekezdésében előírt együttműködési kötelezettségét.

4. A Pénzügyi Szolgáltató az ügyben 2014. január 16. napján megtartott meghallgatáson előadta, hogy a Gfbt. 21. § (5) bekezdésében meghatározott törlésértesítő levél postázását megkísérelte megküldeni a szerződéskötés során megadott, xxx e-mail címre, azonban a nevezett címről hibajelzést kapott, mely szerint az adott felhasználói fiók nem létezik. A meghallgatáson csatolta a törlésértesítő levél sikertelen megküldését tartalmazó rendszerüzenetet.

A Biztosítási ajánlaton szereplő nyilatkozat alapján a szerződő mobiltelefonszáma és e-mail címe megadásával hozzájárul ahhoz, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a megadott elérhetőségeken keresztül biztosítási szerződéseinek megkötésével, kezelésével és esetleges megszüntetésével, szolgáltatási, kárrendezési igényével, kármegelőzéssel kapcsolatban, valamint a következő biztosítási időszakra várható díjról elektronikus úton információkat küldjön részére és ebből a célból elérhetőségi adatait kezelje. Vállalta továbbá, hogy az e-mail címben vagy telefonszámban bekövetkezett változást - az információk illetéktelen személyhez jutásának elkerülése érdekében - 5 munkanapon belül a biztosítónak írásban bejelenti. A szerződő a nyilatkozat aláírásával tudomásul vette, hogy a bejelentés elmulasztásából eredő esetleges kárért a biztosító nem vállal felelősséget.

Tudomásul vette továbbá, hogy amennyiben a biztosító a biztosítási szerződés megkötésével, kezelésével és esetleges megszüntetésével, szolgáltatási igénnyel kapcsolatos tájékoztatást vagy nyilatkozatot az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvényben szabályozottaknak megfelelően, fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátva, elektronikus úton (e-mail) küldi meg a szerződő részére, úgy az elektronikus aláírt elektronikus dokumentumba foglalás az írásbeliség követelményének eleget tesz. *Az elektronikus levél elküldésének tényét és időpontját a biztosító a későbbiekben bármikor igazolni tudja.*

A fentiek szerint megállapítható tehát, hogy a Pénzügyi Szolgáltató jogosult volt a Gfbt. 21. § (5) bekezdésében meghatározott törlésértesítő levelet elektronikus úton megküldeni a szerződő felé.

A törlésértesítő levél elektronikus úton történő megküldésének szabályszerűségéhez a felek megállapodásán túl szükséges azonban, hogy a kiküldés tényét a biztosító – például automatikus visszaigazoló üzenettel – igazolni tudja.

A Pénzügyi Szolgáltató által, a törlésértesítő megküldésének igazolására csatolt 2012. szeptember 5. napján generált rendszerüzenet alapján egyértelműen megállapítható, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a törvényi határidőn belül megkísérelte a szerződő felé megküldeni a szerződés megszűnéséről szóló, törlésértesítő levelet. Mindazonáltal egyértelműen megállapítható az is, hogy a Pénzügyi Szolgáltató már 2012. szeptember 5. napján tudomást szerzett arról, hogy a nevezett törlésértesítő elektronikus úton történő továbbítása sikertelen volt. Ennek ellenére, bár megállapította, hogy az elektronikus kézbesítés sikertelen volt, nem kísérelte meg a nevezett levél postai úton történő kézbesítését.

Erre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megállapította, hogy a Pénzügyi Szolgáltató azon eljárása, mely szerint a tudottan helytelen e-mail címre kísérelte meg postázni a törlésértesítő levelet, nem felel meg a Gfbt. 21. § (5) bekezdésében meghatározottaknak. Mindemellett azon eljárásával, hogy bár tudomással bírt az elektronikus kézbesítés sikertelenségéről, mégsem kísérelte meg a nevezett törlésértesítő levél postai úton történő kézbesítését, megszegte a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4. § (1) és (4) bekezdéseiben, valamint a Ptk. 277. § (4) és (5) bekezdéseiben meghatározott együttműködési kötelezettségét.

5. A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a fentiekre tekintettel megállapította, hogy a 3. és 4. pontban ismertetettek szerint a Pénzügyi Szolgáltató a Gfbt. 21. § (4) és (5) bekezdésében előírtaknak meg nem felelő eljárásával a Kérelmezőnek fedezetlenségi díj felmerülésében megtestesülő kárt okozott, amelyért a Ptk. 318. § 1) bekezdése alapján alkalmazott Ptk. 339. §-a alapján felelősséggel tartozik.

A Ptk. 340. § (1) bekezdése szerint ugyanakkor a károsult a kár elhárítása, illetőleg csökkentése érdekében úgy köteles eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amely abból származott, hogy a károsult e kötelezettségének nem tett eleget.

Ennek kapcsán a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa figyelembe vette, hogy a Kérelmező – saját nyilatkozata szerint – 2012. november 7-én tudomást szerzett arról, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a második negyedévi biztosítási díjként befizetni szándékolt összeget visszafizette felé. Ennek alapján a Kérelmezőnek – amennyiben az adott helyzetben elvárható módon járt volna el – legkésőbb ebben az időpontban tudomást kellett volna szerezni arról, hogy a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás megszűnt. A díj visszaalását követően ugyanis elvárható lett volna tőle, hogy a Pénzügyi Szolgáltatónál megkísérelje tisztázni, hogy milyen probléma merült fel a szerződéssel kapcsolatban. Erre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megállapította, hogy a 2012. november 7-ét követő időszakra vonatkozóan felmerült fedezetlenségi díj mint kár megtérítésére a Pénzügyi Szolgáltató a Ptk. 340. § (1) bekezdése alapján nem köteles.

Az eljáró tanács továbbá károsulti közrehatásként értékelte azt a tény, hogy a Kérelmezőnek nem vitásan tudomással kellett bírnia arról, hogy a korábban kifejtettek szerint a második negyedéves díj esedékességének időpontja 2012. július 1. napja, és amennyiben a díjat ezen időponttól számított 60 napon belül nem fizeti meg, úgy a szerződés díjnemfizetéssel megszűnik. Erre a 2012. augusztus 7. napján átvett levelében a Pénzügyi Szolgáltató külön is felhívta a Kérelmező figyelmét. Erre figyelemmel az eljáró tanács a szerződés megszűnése, és a 2012. november 7. közötti időszakra vonatkozó fedezetlenségi díj mint kár vonatkozásában a Kérelmező közrehatását mérlegeléssel 50 %-ban állapította meg.

A fenti időszakra vonatkozó kár összezszerúségét az eljáró tanács a 2012. augusztus 30. napjától 2012. november 7. napjáig terjedő, összesen 70 napos időszak, a Magyar Biztosítók Országos Szövetsége által, a Kérelmező gépjármű kategóriájára a 2012-es évre közzétett napi 350 Ft összegű fedezetlenségi díj és a fedezetlenségi díjra felszámítandó 30%-os mértékű baleseti adó figyelembevételével 31.850 Ft összegben határozta meg. Tekintettel az 50%-os kármegosztásra, ezen összeg felének megfizetésére hívta fel a Pénzügyi Szolgáltatót azzal, hogy Kérelmező ennek előfeltételeként a Ptk. 355. § (4) bekezdése alapján köteles a hivatkozott időszakra vonatkozó fedezetlenségi díj megfizetését igazolni. Mivel kamatfizetésre vonatkozó kérelem nem volt, a késedelmi kamatfizetésről az eljáró tanács nem rendelkezett.

Az MNB tv. 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a Psztv. 4. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezet az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2014. január 31.

Fábián Attila
eljáró tanács aláírásban
akadályozott tagja helyett
Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
az eljáró tanács elnöke

Dr. Matovics Ruben Ferenc
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám
eljáró tanács tagja